

# لایک و ملک و بیان

سید علی بن ابی طالب

سید علی

سید علی بن ابی طالب

## بینش معنوی - ۳۲

نگارش

مهناز قانعی خوزانی

## اخلاق در نگاه مولانا

هستی و چیستی

## نشر نگاه معاصر

## فهرست

۷	◇ چکیده
۹	◇ مقدمه
فصل اول: کلیات (۱۹)	
۲۱	۱.۱. معنا و کاربرد واژه‌ی اخلاق
۲۲	۱.۲. جریانات اخلاقی قبل از مولانا
۲۲	۱.۲.۱. اخلاق فلسفی
۲۳	۱.۲.۲. شریعت، طریقت و اخلاق
۲۸	۱.۳. منابع و مراجع مثنوی
۲۹	۱.۴. مبانی کلی انسان‌شناسی در مثنوی
۲۹	۱.۴.۱. ارتباط مسئله‌ی اخلاق، معرفت و وجود
۳۰	۱.۴.۲. نظام هستی در مثنوی
۳۲	۱.۴.۳. اتحاد مراتب هستی، معرفت و سلوک
فصل دوم: مبانی انسان‌شناسی اخلاق در مثنوی (۴۳)	
۴۵	۲.۱. هویت اخلاقی انسان
۴۵	۲.۱.۱. مسئله‌ی طبیعت اخلاقی انسان
۴۷	۲.۱.۲. تضاد، ویژگی لاینفک عالم انسانی
۴۹	۲.۲. میل و تضاد امیال
۵۲	۲.۳.۱. انسان: موجود دوسرنشی
۵۴	۲.۳.۲. نفس و حقیقت آن
۵۴	۲.۴.۱. دو معنای نفس
۵۵	۲.۴.۲. ویژگی‌های نفس
۶۲	۲.۴.۳. نسبت نفس با حقیقت انسان

۱۱۵	۵.۲. امکان، ماهیت و ضرورت تعلیم و تربیت اخلاقی
۱۱۵	۱.۵.۲. مقدمه
۱۱۶	۲.۵.۲. امکان تعلیم و تربیت
۱۲۱	۳.۵.۲. هدف تربیت
۱۲۴	۴.۵.۲. شرط اساسی تربیت
۱۲۷	۵.۵.۲. نقش مربی در تربیت
۱۲۹	۶.۵.۲. ویژگی‌های مربی
۱۳۳	۷.۵.۲. لزوم دقت در تشخیص و انتخاب پیر
۱۳۵	۸.۵.۲. حقیقت تعلیم و تربیت روحی و معنوی
۱۳۷	۹.۵.۲. شرایط و ویژگی‌های متعلم
۱۳۸	۱۰.۵.۲. نکات مهم در تربیت اخلاقی

### فصل سوم. نظریه‌ی اخلاقی مثنوی (۱۲۱)

۱۷۳	۱.۳. مسئله اخلاق هنجاری
۱۷۵	۲.۳. غایت‌گرایی در مثنوی
۱۷۵	۱.۲.۳. نتایج فعل اخلاقی در مثنوی
۱۷۷	۲.۲.۳. نتایج اخروی اعمال
۱۷۹	۳.۲.۳. پیامدهای اعمال در زندگی دنیوی
۱۸۱	۴.۲.۳. نتایج فعل اخلاقی و ارتباط آن با وجود فاعل
۱۸۲	۵.۲.۳. نتایج اخروی اعمال و ارتباط آن با حقیقت انسان
۱۸۳	۱. نسبت اندیشه با حقیقت انسان
۱۸۵	۲. بهشت و دوزخ: ظهور حقیقت انسان
۱۸۸	۶.۲.۳. حکم اخلاقی و پیامدهای ثانوی افال
۱۹۱	۳.۲.۳. فضیلت‌گرایی در مثنوی
۱۹۱	۱.۳.۳. غایت‌گرایی مثنوی: ناظر به فضیلت
۱۹۴	۲.۲.۳. عدم امکان تفکیک عمل و ملکه در مثنوی
۱۹۷	۳.۳.۳. نقش انگیزه‌ی عمل (نیت)
۲۰۰	۴.۳. تکلیف‌گرایی در مثنوی
۲۰۰	۱.۴.۳. نظریات تکلیف‌گرا و وجه مشترک آنها
۲۰۱	۲.۴.۳. ایات مخالف غایت‌گرایی در مثنوی
۲۰۳	۳.۴.۳. تقابل غایت‌گرایی و تکلیف‌گرایی: تقابل عقل و عشق
۲۰۶	۴.۴.۳. تکلیف‌گرایی: غایت غایت‌گرایی
۲۱۰	۵.۴.۳. تکلیف‌گرایی مثنوی: مقام توحید محض و تخلق به اخلاق الله
۲۱۲	۶.۴.۳. اخلاق عرفانی: پویایی وجود
۲۱۸	۵.۳. حسن و قبح شرعی (نظریه‌ی امر الهی) در مثنوی

۶۲	۱. طرح مستله
۶۴	۲. دل، جان، روح و عقل: نسبت آنها با یکدیگر و با حقیقت انسان
۶۸	۴.۲.۲. دریافت هستی خود: بزرگترین حجاب آدمی
۷۰	۵.۲.۲. اختیار ذاتی انسان: سازنده‌ی هویت او
۷۶	۶.۲.۲. تفاوت ذاتی آدمیان: لازمه‌ی حرکت وجودی انسان
۷۸	۳.۲. مطلوب ذاتی انسان
۷۸	۱۰.۳.۲. طرح مسئله
۸۰	۲.۳.۲. خواسته‌های مشترک آدمیان در مثنوی
۸۰	۱. شادی
۸۲	۱. الف. شادی و اعتبارات گوناگون آن
۸۴	۱. ب. شادی و لذت
۸۵	۲. بقا (صیانت ذات)
۸۷	۳. عزت و شرف
۸۸	۴. جان‌آگاهی
۹۰	۵. عشق
۹۱	۳.۳.۲. یگانه مطلوب ذاتی انسان: حق
۹۵	۴.۲. منشأ خطای اخلاقی: نقش اندیشه و اراده
۹۵	۱.۴.۲. جهل معرفتی و ارتباط آن با اراده
۹۷	۲.۴.۲. جهل: اشکال مختلف آن و نقش آن در خطای اخلاقی
۹۷	۳.۴.۲. عوامل فکری و ذهنی مبادرت به خطای اخلاقی
۹۸	۱. ناآگاهی و بی‌خبری
۹۸	۲. توهם و خیال
۱۰۰	۳. سطحی‌نگری و غفلت از عاقبت و باطن امور
۱۰۲	۴. کور باطنی
۱۰۳	۵. خامی
۱۰۵	۶. سفاهت و نقصان عقل
۱۰۶	۴.۴.۲. عامل نفسانی و اشکال مختلف آن
۱۰۶	۱. شهوت، خشم، آز
۱۰۸	۲. حرص و آز
۱۰۹	۳. غرض، مرض و طمع
۱۱۰	۴. تکبر و خودپرستی
۱۱۰	۵. الف. ترس
۱۱۲	۵. ب. ترس از فقر، رنج و خواری
۱۱۳	۵.۴.۲. عدم امکان انفکاک نقش اندیشه و اراده در خطای اخلاقی

چکیدہ

پژوهش حاضر به بررسی امکان استخراج یک نظام اخلاقی در مثنوی مولوی پرداخته و براساس این فرضیه که وجود آن، با توجه به دید خاص نظام عرفانی به انسان، هم امکان پذیر و هم ضروری است، ابتدا مبانی انسان‌شناسی آن را مورد بررسی قرار داده است. براساس این مبانی، لایه‌های وجودی مختلف در انسان، نوعی تضاد در هستی او ایجاد می‌کنند. این تضاد درونی، که با اختیار ذاتی، یعنی واقع شدن دائمی میان این و آن و دریافت امکان انجام یا ترک فعل (دست کم در برخی موارد) همراه است، زمینه‌ی حرکت و هویت اخلاقی انسان را فراهم ساخته، خوب و بد و باید و نباید اخلاقی را برای او معنادار و تعلیم و تربیت اخلاقی را در مورد او ممکن می‌سازد. براساس همین مبانی، مطلوب ذاتی انسان حق است، اما جهل، که مشتمل بر عوامل معرفتی و نفسانی است، مانع از حرکت آگاهانه به سوی آن می‌شود؛ عمل نیز معنایی فراتر می‌یابد و ابعاد ولایه‌های مختلفی از وجود انسان را دربر می‌گیرد. با توجه به این مطلب، در اخلاق هنجاری مثنوی نوعی غایت‌گرایی، به معنای توجه به نتیجه‌ی نهایی اعمال تأیید می‌گردد که عین فضیلت‌گرایی است. در عین حال نظریه‌ی نهایی مثنوی در اخلاق تکلیف‌گرایی است. الزام در این تکلیف‌گرایی، نه از ناحیه‌ی عقل است، چنانکه تکلیف‌گرایی کانتی معتقد است، و نه الزاماً است از ناحیه‌ی یک امر خارجی مانند شریعت، آن‌طور که نظریه‌ی فرمان‌الهی (حسن و قبح شرعی) بیان می‌کند.

۲۱۸	آنچه طرح مسئله و سایقه‌ی بحث
۲۲۰	آنچه اختبار، شان و حدود عقل نزد مولانا
۲۲۰	۱. ارزش عقل
۲۲۲	۲. عقل کسی و عقل وهبی
۲۲۳	۳. تسلیم عقل در مقابل حق
۲۲۵	۴. مسئله‌ی حسن و قبح در مثنوی
۲۲۵	۱. مولانا و مکتب‌های کلامی
۲۲۷	۲. حسن و قبح شرعی در مثنوی
۲۳۱	۳. حسن و قبح ذاتی و معنای آن
۲۳۲	۴. فرمان عقل به تبعیت از وحی
۲۳۵	۵. حکم عقل صافی: عین وحی الهی
۲۶۵	◊ خاتمه‌ی سخن
۲۷۵	◊ فهرست منابع
۲۸۷	◊ فهرست آیات قرآن
۲۹۱	◊ فهرست احادیث و سخنان بزرگان
۲۹۳	◊ فهرست نام کسان
۲۹۹	◊ فهرست نام کتاب‌ها
۳۰۳	◊ فهرست مفاهیم و اصطلاحات